

v.u.: Jan Goossens, Hannekensboslaan 8, 3090 Overijse.

vzw VLAAMS KOMITEE DRUIVENSTREEK

Sociaal-culturele vereniging uit de Druivenstreek

Bankrek. vzw VKD : BE41 4342 6165 8110 - KREDBEBB

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

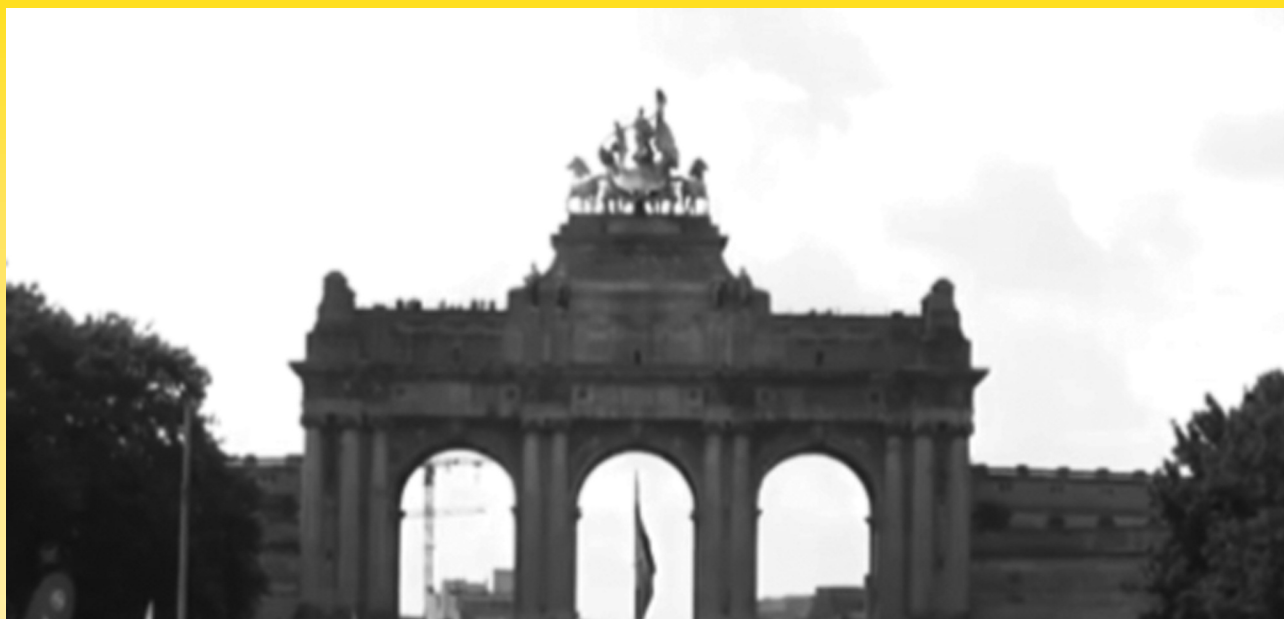
P 306656

NIEUWSBRIEF

December 2019

*Het probleem heet België.
De oplossing bestaat in het
afschaffen ervan.*

(Citaat prof. Bart Maddens in Witboek Vlaamse Staatsvorming).

Vlaanderen is de toekomst.

Zaterdag 12 oktober 2019 werd in het Vlaams Parlement (De Schelp) onder grote belangstelling het Witboek Vlaamse Staatsvorming voorgesteld. De redactie en de samenstelling zijn van Tom Garcia (links Vlaams en Sociaal) in opdracht van en in samenwerking met de Vlaamse Volksbeweging.

FEDERALE REGERING? CONFEDERALISME? VERKIEZINGEN?

Over de definitie van het woord confederalisme bestaan er verschillende meningen. Volgens VB (G. Annemans) zijn er zelfs 79. N-VA wil (wilde) alle federale bevoegdheden, eigen aan de deelstaten, overhevelen met uitzondering van voornamelijk landsverdediging en buitenlandse betrekkingen. Het is zeker niet glashelder. S. Bracke heeft het over het kroonfederalistische gedachtegoed. De Belgicisten hadden al lang het confederalisme kunnen aanvaarden om het voortbestaan van hun geliefd koninkrijk voorlopig in stand te houden.

Confederalisme zal alleen maar gerealiseerd kunnen worden met de N-VA en de PS, (beide partijen verloren maar ze zijn vandaag nog altijd de grootste). Er is wel een staats Hervorming voor nodig. Er kunnen ook bepaalde federale bevoegdheden overgedragen worden naar het confederale model met een gewone meerderheid. De regeringsvorming wordt zeer moeilijk omdat de PS en vooral de MR van confederalisme niet willen weten. De Vlaamse centjes zijn te belangrijk. Dat er iets in dit België moet veranderen is evident. Dat hebben de eerste

twee informateurs ook wel begrepen. Zij trachtte het woord confederalisme en de staats hervorming te omzeilen met een nieuw begrip "subregio's". Kafkaïens is ook een manier om alles te vertragen en als een Belgisch compromis te laten doorgaan. Wie trapt daar nog in? De informateurs werden door Geert Bourgeois en Rudy Demotte als pré-formateur vervangen en zij werden al één maand later onthouden van hun opdracht. Paul Magnette (PS) werd aangesteld als nieuwe informateur. Hij tracht met N-VA, Ecolo/Groen, Sp.a, PS, MR, CD&V, Open VLD, Défi en met eventueel gedoogsteun van cdH een federale regering te vormen. Met de communisten PtB/PvdA en met VB, de vertegenwoordiger van 800.000 Vlamingen, wil hij niet praten. Vergeet ook niet dat de Vlaamse en Waalse liberalen willen terugkeren naar het oude unitaire koninkrijk. De liberale burgemeesters van Hoeilaart, Gent en de Vlaamse vice-minister-president Bart Somers lijken dat te bevestigen.

De opdracht van P. Magnette werd door de koning verlengd tot 8 december. De informateur is voorstander van een paars/groene regering, maar moet toch een paars/gele regering verder onderzoeken. Van een regenboogcoalitie is er voorlopig geen sprake meer.

HET WITBOEK OVER DE VLAAMSE STAATSVORMING.

De Vlaamse Volksbeweging heeft een staatsvormend project voor Vlaanderen op poten gezet en zal dit promoten naar de brede buitenwereld. Het is de bedoeling alle Vlamingen bewust te maken van de noodzaak om tot een republiek Vlaanderen te komen. Dit werd uitgelegd tijdens de voorstelling van dit kleine boekje (95 blz.) op zaterdag 12 oktober 2019 in De Schelp. Het Vlaams

Komitee Druivenstreek was aanwezig. Het boekje werd samengesteld door Tom Garcia op vraag van de VVB en behandelt vijf hoofdstukken. Velen die denken dat het streven naar een onafhankelijk Vlaanderen alleen maar in rechtse kringen leeft heeft het verkeerd voor. Tom Garcia is van linkse signatuur en zeer actief in die kringen. Wij lazen de teksten en duiden hier onze indrukken. Voor ons is dit een eerste fase bij het ontstaan van een Vlaamse republiek. In een volgende fase zal ook aandacht moeten besteed worden aan onderwerpen als de EU, de VN, de NAVO, de munteenheid, de opdeling van de ambassades, de Benelux, enz.

Vlaanderen is de toekomst, de vorming van de Vlaamse staat is dichterbij dan sommigen zouden denken, maar de laatste loodjes wegen het zwaarst.

Het **historisch kader** wordt in het boek niet vergeten. Men kan niet aan de toekomst bouwen zonder zijn geschiedenis te kennen. Ironisch genoeg is het pas na het ontstaan van België in 1830 dat Vlamingen zijn beginnen vechten voor hun rechten. Dit hoofdstuk geeft een overzicht van de stappen die de Vlaamse beweging tot vandaag heeft gezet, gaande van de klachtenbundel uit 1856 tot de zesde staats hervorming, waarbij de communautaire zwijgplicht bij de regeringsvorming, die in 2014 werd ingevoerd aan de kaak werd gesteld. Dus hoog tijd om er opnieuw werk van te maken.

Waarom onafhankelijkheid?

De VVB ijvert voor Vlaamse onafhankelijkheid, als basis voor een Vlaanderen dat zich vrij kan ontwikkelen, zonder grendels, belangenconflicten of andere communautaire obstakels. De onafhankelijkheid is de logische volgende stap. Dit is zeker een haalbare kaart. Dat het geen evidentie zal zijn leert ons de gewelddadige Spaanse repressie in Catalonië, allicht een inspiratiebron voor Belgicisten. Er wordt ook even verwezen naar het tumultueus verloop van de Brexit. De Vlaamse onafhankelijkheid moet minutieus voorbereid worden. Er zullen bondgenoten moeten gevonden worden buiten onze eigen kringen. Discussiepunten als federaal of confederaal, de economische verschillen, de voorbije staats hervormingen, wat met Brussel? Wat zijn onze Vlaamse troeven? Hoe zetten we de Republiek Vlaanderen als volwaardig lid van de Europese Unie op de kaart?

Wie doet wat voor de Vlaamse staatsvorming?

Er zijn de vele verenigingen in Vlaanderen die er hun schouders moeten onder zetten, maar evenzeer belangrijk zijn de Vlaamse politieke partijen die de Vlaamse onafhankelijkheid juridisch en administratief moeten klaarstomen. Om een soevereine Vlaamse staat kansen tot slagen te geven moeten er vooraf acties ondernomen worden op sociaal-maatschappelijk, politiek en internationaal vlak. Voor sociaal en maatschappelijk zal men zelfbewust onderaan moeten beginnen. Dit is de taak voor het middenveld om de zachtere thema's voor hun rekening te nemen. De politici zullen de meer rationele, praktische kant moeten aanpakken, omdat zij de enigen zijn die over voldoende middelen, kennis en legitimiteit beschikken om de Vlaamse onafhankelijkheid ook diplomatiek voor te bereiden.

De VVB ziet vijf grote Vlaamse studieopdrachten (werven):

1. Brussel / hoofdstedelijk gewest. Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen, België en onofficieel de facto de hoofdstad van de EU. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest telt 19 autonome gemeenten met een eigen beleid en visie. Dit is onhoudbaar. Het is de oorzaak van bestuursproblemen en het is desastreus op het vlak van veiligheid. Bovendien wordt de ontwikkeling van Brussel als internationale stad gehypothekeerd. De VVB stelt dat Vlaanderen de financiële draagkracht heeft om Brussel economische te ondersteunen en om de sociaal-demografische knelpunten op te vangen.

2. De Belgische staatsschuld. Voor het beheer en het aflossen van de torenhoge staatsschuld is alleen de federale regering verantwoordelijk. Hoe moet deze schuld verdeeld worden? Waarop zal men zich baseren? Het BBP, de geïnde belastingen? De kans is groot dat Vlaanderen het grootste deel zal moeten overnemen, hoewel de meeste schulden gemaakt werden in het zuiden van het land. Een duidelijke verdeelsleutel zal nodig zijn en onderhandeld moeten worden.

3. Het juridische keurslijf. Het boek verwijst naar de recente gebeurtenissen in Catalonië waar gepokerd wordt met de nationale en internationale wetgeving. Over het zelfbeschikkingsrecht van volkeren bestaat er een contradictie. Er is het handvest van de VN dat in 1945 het zelfbeschikkingsrecht heeft voorzien en er is de VN-resolutie 1514 waarbij het verstoren van de eenheid van een bestaand land verboden wordt. Een uitweg in deze juridische doolhof zal gevonden moeten worden. Grondwetspecialisten hebben reeds de weg getoond, maar die weg zit vol met boobytraps. Hoe kan men deze ontwijken of ontmijnen? Het is niet onmogelijk. Daarnaast is er het financiële aspect van de markten. Zijn oor te luisteren leggen en samenwerken met andere landen die ook streven naar onafhankelijkheid is noodzakelijk, om gezamenlijk tot een sluitend juridische en met sterke argumenten omklede onafhankelijkheid te komen.

4. De splitsing van de sociale zekerheid (SZ). De VVB merkt op dat voor de PS de sociale zekerheid het cement is dat België samenhoudt. Er is een SZ voor de werknemers uit de privésector, een SZ voor werknemers (ambtenaren) bij de diverse overheden en er is de SZ voor de zelfstandigen. Zij zijn alle verschillend. Daarnaast zijn er nog zeven takken te onderscheiden: gezinsbijslag, werkloosheid, pensioenen, arbeidsongevallen, beroepsziekten, geneeskundige verzorging en vakantiegeld. De financiering van de drie stelsels is verschillend. Het zal een harde discussie worden om er uit te geraken voor de realisatie van onze onafhankelijkheid. De solidariteit is heel belangrijk voor Wallonië en Brussel en er is bovendien de vergrijzing waardoor de financiële draagkracht, ook in Vlaanderen, afneemt. Dan zijn er nog de miljardentransfers van Vlaanderen naar het Zuiden. De VVB meent dat er een redelijke en eerlijke solidariteit tot stand moet komen. Terwijl ook VKD denkt dat de transfers ongedaan gemaakt moeten worden. Voor de uitbouw van een sterke Vlaamse natie zijn de gezondheid, welvaart en het welzijn van alle Vlamingen niet te verwaarlozen elementen.

5. Wat doen we met de faciliteiten? Ze bestaan al sinds de vastlegging van de taalgrens in 1963. Het was de bedoeling om, in de tijd beperkt, taalminderheden de kans te geven zich aan te passen. Het uitdovend karakter werd niet als dusdanig vastgelegd bij wet en de faciliteitenregeling stond ook niet in de grondwet, maar werd met de Pacificatiewet van 1988 toch grondwettelijk verankerd. Nederlandstaligen en Duitstaligen in de 12 Waalse faciliteiten-gemeenten hebben zich al lang aangepast. Maar Franstaligen in de 12 Vlaamse faciliteitengemeenten deden dat niet. Franstaligen zien de faciliteiten als een persoonsgebonden materie. De

Vlamingen zien dit vanuit een territoriaal standpunt. Om de faciliteiten aan te passen of af te schaffen treden de grensdel in werking. In het federaal parlement is er een tweederde meerderheid nodig, plus een meerderheid in elke taalgroep.

De omzendbrief van de socialist Leo Peeters is ondank alles nog steeds van kracht in Vlaanderen maar werd sinds de zesde staatshervorming onderuit gehaald door de invoering van de tweetalige kamers van de Raad van State die bevoegd zijn voor de faciliteiten-gemeenten rond Brussel. Deze Raad aanvaardde dat er een vierjarig taalregister mag bijgehouden worden, haaks op de bepalingen van de omzendbrief Peeters. De rechter is zijn boekje te buiten gegaan en heeft zich ten onrechte in de plaats van de wetgever gesteld. Om dit ongedaan te maken is er alweer een staatshervorming nodig. Het is nodig een grondig juridisch dossier samen te stellen om uiteindelijk de afschaffing van de faciliteiten te bepleiten, zonder een opening te laten voor interpretaties waar Franstaligen grote meesters in zijn.

Conclusie. We raden elke Vlaming aan de moeite te doen om het **Witboek Vlaamse Staatsvorming** te lezen. Te koop in de webwinkel via www.vvb.org. (ISBN 978 90 735 2408 8). Vroeger legden keizers, koningen en alleenheersers de grenzen onder mekaar vast, zonder rekening te houden met het volk. Vandaag zijn het steeds meer en meer de volkeren die hun regio zelf democratisch willen besturen en nieuwe naties zullen vormen. De Vlaamse onafhankelijkheid staat voor de deur ongeduldig te wachten tot wanneer wij bondgenoten gevonden hebben om samen de deur te openen. De gewelddadige gebeurtenissen in het koninkrijk Spanje binnen de regio Catalonië tonen aan dat er ook bij ons een stevige sociale en politieke consensus nodig zal zijn. Wij en alle Vlaamse Politici hebben het heft zelf in handen. Met het Witboek wil de Vlaamse Volksbeweging enthousiasmeren en mobiliseren bij alle Vlamingen, los van hun politieke overtuiging. Praat erover!

Bronnen: Peter Bauwens in Doorbraak, Bart Maddens voorwoord, VVB en Tom Garcia (boek)

Henri Otte

HOE STAAN DE EU EN DE DUITSE COMMISSIEVOORZITSTER TEGENOVER VLAANDEREN?

Commissievoorzitter Jean-Claude Juncker, 64 jaar, neemt na vijf jaar afscheid als commissievoorzitter in de Europese Unie. Zijn plaats wordt ingenomen door Ursula von der Leyen. Zij was voordien minister van

landsverdediging in de BRD. Daar werd ze opgevolgd door CDU-voorzitster Annegret Kramp-Karrenbauer, in de volksmond AKK genoemd.

Ursula von der Leyen (CDU), werd geboren op 8 oktober 1958 in Elsene (zij zegt Ixelles). Ze is de dochter van een Europees ambtenaar Albrecht genaamd en stamt uit de machtige industriële adel. Haar vader werd later minister-president van de deelstaat Neder-Saksen (1976-1990) voor de CDU. Ze heeft de politiek vanuit haar kindertijd meegemaakt. Zij is protestants Luthers en leeft volgens die ethiek, net zoals haar voorbeeld Angela Merkel, de vroegere partijvoorzitter van de CDU, de huidige kanselier van de BRD. Ze is zeer begaafd, studeerde economie aan de universiteiten van Göttingen, Münster en aan de London School of Economics and Political Science, om vervolgens geneeskunde te studeren in Hannover. Zij verbleef nog voor het

begin van haar politieke carrière, met haar man enkele jaren in de VS.

Op de basisschool in Elsene werd ze Franstalig opgevoed, spreekt Engels en Duits, haar moedertaal. Het Nederlands spreekt ze niet, laat staan dat ze een geschreven tekst zou kunnen (willen) lezen en begrijpen. Zou ze in Elsene al die jaren geen Nederlandse taallessen gekregen hebben op school? Of zou ze niet weten dat er in onze hoofdstad en in dit koninkrijk drie officiële talen gangbaar zijn.

Ook de Luxemburger Jean-Claude Juncker had het niet voor Vlamingen. In oktober 2017 werd Joëlle Milquet (cdH) voor de Europese Commissie aangesteld als speciaal adviseur van commissievoorzitter Jean-Claude Juncker. Deze dame kwam in het nieuws tijdens de zesde staatshervorming toen zij als minister van Binnenlandse Zaken haar voorstel lanceerde om de Vlaamse regering te verplichten toelating te vragen om de opritten naar de Vlaamse ring rond Brussel tijdens werken af te sluiten. Later kwam ze in opspraak in een poging om het grensoverschrijdend wangedrag van haar zoon te verdoezelen. Of zij ook adviseur zal blijven bij Ursula von der Leyen is niet duidelijk.

CATALONIË BLIJFT ONS BEROEREN.

In 2017 heeft een meerderheid van de Catalanen zich na een referendum uitgesproken voor onafhankelijkheid, een Catalaanse republiek los van het koninkrijk Spanje. Kort daarop werden 15 Catalaanse parlementsleden, verkozen door het volk, in Madrid gedagvaard

op beschuldiging van rebellie, ongehoorzaamheid aanzetten tot geweld en misbruik van overheidsgeld om de onafhankelijkheid te bekomen. Twaalf parlementsleden gaven gedwee gevolg aan de dagvaarding en vlogen stante pede in voorhechtenis, om twee jaar later door het hooggerechtshof tot lange gevangenisstraffen te worden veroordeeld. De vice-president van Catalonië Otio Junqueras vloog 13 jaar achter de tralies. Acht anderen kregen negen jaar opsluiting. De drie overige zouden zich schuldig gemaakt hebben aan burgerlijke ongehoorzaamheid, mochten beschikken maar werden veroordeeld tot het betalen van een aanzienlijke geldboete.

De president van Catalonië Carlos Puigdemont, samen met twee andere parlementsleden vluchtte naar België om in ballingschap te verblijven tot de dag dat ze veilig kunnen terugkeren. maar intussen heeft Spanje een nieuw internationaal aanhoudingsbevel uitgeschreven met gewijzigde motieven. Puigdemont reageerde zeer scherp op de veroordeling en noemde de uitspraak een barbaarse daad. Intussen bleven de gevolgen niet uit. Dagen na elkaar werd er massaal gedemonstreerd in de straten van de Catalaanse steden. De oproep van Carlos Puigdemont om gewelddoos te betogen kent geen gehoor meer. De politieke gerechtelijke uitspraak was de druppel die de emmer deed overlopen. Verkeersaders werden geblokkeerd, trein en metro werden plat gelegd en de luchthaven van Barcelona werd urenlang verlamd. In de straten werd er slag geleverd met de guardia civil en de politie. Zij schoten massaal met traan-gas en rubberkogels. Er vielen meer dan honderd gewonden. Catalaans premier Quim Torra hield zich op de vlakte. «Onze regering staat aan de zijde van het volk en steunt alle manifestaties». De namen van de drijvende krachten achter de protesten zijn de Comitès de Defensa de la República (Comités voor de Verdediging van de Republiek) en Tsunami Democràtic, twee anonieme platformen. De Spaanse inlichtingen-diensten zoeken koortsachtig om te achterhalen

welke personen schuilgaan achter deze organisaties die de sociale netwerken gebruiken om de protesten te coördineren.

Wij hadden van de EU meer verwacht. Ze willen blijkbaar Spanje niet voor de borst stoten. Wat is daarvoor de achtergrond? Nochtans

is de EU er als de kippen bij om Hongarije en Polen terecht te wijzen wanneer het beleid van die landen niet volledig in het kraam past van de EU.

Maar ook het verleden speelt mee. De burgeroorlog tussen de katholieke behoudsgezinden en de linkse partizanen/communisten begon in 1936. Vanuit Vlaanderen vertrokken toen veel rode sympathisanten om met de partizanen mee te vechten. Drie jaar later kon Franco na veel bloedvergieten de opstand onderdrukken, weliswaar met de steun van de Nazi's en hun gevreesde Luftwaffe (Bombardement van Guernica in 1937, waarvoor de Duitsers zich zestig jaar later verontschuldigten).

De Spaanse socialist, extreem links en de Catalaanse linkse nationalisten vormden in december 2018 een nationale regering in Madrid en één van de eerste beslissingen die die Spaanse regering nam was het lijk van dictator Franco na 44 jaar uit zijn graf van onder het monument in de Valle de los Caídos te halen en het over te brengen naar de sobere grafkelder in Mingorrubio waar zijn echtgenote begraven ligt. Dit had zeker met revanchisme te maken. Zonder de daden van Franco te vergoelijken mag er ook

gewezen worden op de honderdduizenden moorden en verkrachtingen door de communisten en partizanen op christenen, kloosters en priesters. Door links wordt dat nu schaamteloos afgedaan als noodzakelijk. Wat heeft het opgeleverd? Dit zou wel eens nadelig kunnen zijn voor de Catalaanse onafhankelijkheidstrijd. De rechtse Spanjaarden, en die zitten in de regering van Madrid en in Catalonië, zullen elke stap naar zelfbestuur zien als het negeren van de

nagedachtenis van de vele honderdduizenden burgers en soldaten die het leven lieten in de strijd tegen de communisten. Het onafhankelijkheidsstreven wordt zeer moeilijk. Jammer!

De minderheidsregering kwam ten val en op 10 november trokken de Spanjaarden opnieuw naar de stembus, dus ook de Catalanen; het vormen van een regering blijft even moeilijk.

TREURGROND.

Deze dramatische rolprent (film) uit 2015 werd op donderdagavond 17 oktober door het Vlaams Genootschap Overijse in het cultuurcentrum Den Blank voor de tweede keer in Vlaanderen in het Afrikaans

(Engelse ondertiteling) vertoond op groot scherm. Vooraf situeerde Jan Van Aerschot kort het probleem van de frequente "plaasmoorden" (erfmoorden of boerderijmoorden) in Zuid-Afrika. Hij verwees naar Jules Malema geweest(?) ANC-politicus met zijn controversieel lied «Shoot the boer of ook Kill the boers. Na zijn veroordeling veranderde hij de titel in «Kiss the boer» waartegen de rechters geen bezwaar meer hadden. Het werd een dodelijke kus!

De film toont de verschrikkelijke realiteit wanneer zwarte criminelen de afgelegen boerderijen van blanke Afrikaner boeren met hun gezin en hun zwart personeel's nachts aanvallen en uitmoorden. Niemand wordt ontzien, ook de kinderen niet. Het vermoeden bestaat dat er zelfs sommige gezagdragers en ANC-partijleden zouden betrokken zijn bij

de misdrijven. De politie en de overheid doet weinig of heeft er de middelen en het personeel niet voor. De rechtspraak onder het ANC-beleid faalt. Corruptie is in die kringen de regel.

Om toch enig weerwerk te kunnen bieden heeft het AfriForum (een organisatie van blanke Afrikaners) een «trauma slachtoffer ondersteuningseenheid» gesticht om een unieke en persoonlijke dienst aan slachtoffers van geweldsmisdrijven, veelal de slachtoffers van "plaasaanvallen" (boerderij-aanvallen) de nodige hulp te verlenen. Beambten die vroeger werkzaam waren bij de SAPD (South African Police Department) gebruiken hun «vaardigheden» om slachtoffer

fers te ondersteunen voor het opmaken van hun beëdigde verklaringen, vooreer deze voor verder

onderzoek naar de SAPD worden doorgestuurd.

Aangrijpende menselijke drama's in een toch vrij goed geciviliseerd land, waarover men bij ons weinig hoort of waar internationaal weinig tegen gedaan wordt.

Het Vlaams Genootschap

HET BRUEGELJAAR.

De geboortedatum van Pieter Bruegel De Oude is niet precies gekend. Men vermoedt dat het 1525 was, maar het kon ook ergens rond 1530 geweest zijn. Zijn geboorteplaats is evenmin met zekerheid te bepalen, vermoedelijk was dat Breda maar het kon ook Bruegel zijn in het hertogdom Brabant. De

exacte datum van overlijden is ook niet met zekerheid gekend, maar zijn laatste schilderwerk dateert van september 1569, sindsdien heeft men van hem niets meer gehoord. Hij was gehuwd met Mayken Coecke en zij hadden drie kinderen Pieter Brueghel de Jonge of de helse Brueghel, Jan Brueghel de Oude ook de fluwelen Brueghel genaamd en een dochter Maria. Het verschil in schrijfwijze van de familienaam ontstond door zijn kinderen, die er na de «g» een «h» aan toegevoegd hebben. Het huwelijk werd ingezegend in de Kapellekerk van Brussel. Ze woonden in de nabijheid van het Bogaardenklooster aan de Schildknaapstraat, vandaag de Franstalige kunst-academie. In Brussel wordt ten onrechte een pand op de hoek van de Hoogstraat en de Rodepoortstraat beschouwd als het Bruegelhuis. Het was wel het huis waar David Teniers, familielid van Bruegel, gewoond heeft. Op de gevelplaat staat verkeerde informatie met een reeks schrijffouten...

Voor het Bruegeljaar was het de bedoeling

om op de plaats waar Pieter Bruegel (Bruegel de Oude) naast de gevel van de kerk begraven ligt, een kunstwerk uit drie delen op het wandelparcours rond de kerk te creëren. Maar de stad Brussel met PS-burgemeester Thielemans, vond dit veel te Vlaams, te duur en weigerde hiervoor zijn toestemming te geven. Het enige wat eindelijk na meer dan tien jaar gepalaver aanvaard werd is het plaatsen op de Kapellemarkt (Bruegelmarkt) van het prachtige bronzen beeld van een schilderende levensgrote Bruegel met een aap op zijn schouder, (symbool voor de satirische geest van het humanisme). De Brusselse voorwaarde was wel dat niet het oorspronkelijke beeld aangepast werd. De ezel die door het

luik keek moest weggelaten worden. Het mag gedurende vijf jaar op Kapellemarkt blijven staan. De twee andere beelden, die niet geplaatst mochten worden, zijn de duivel die rijstap eet in een bord en een beeld met een gesloten venster waar een ezel door kijkt. Deze triptiek werd in brons gecreëerd door beeldhouwer Tom Frantzen uit IJzer-Duisburg. Deze twee beelden staan nu in zijn tuin. Evenmin was er van de Vlaamse Sp-a nauwelijks medewerking. De toenmalige VGC-Collegevoorzitter Robert Delathouwer (Sp.a) kon met veel moeite overtuigd worden om het nodige geld te voorzien voor het project (dat oorspronkelijk € 250.000 bedroeg en door de VGC teruggeschroefd werd tot max. € 150.000).

Dat de PS een grote afkeer voor Vlamingen heeft was bekend. Maar dat er weinig Vlaamse steun was voor dit project tijdens

het Breugeljaar was ontgoochelend. In het erecomité van de VGC zaten onder meer Bert Anciaux (Sp-a), Guy Vanhengel (O-VLD), Brigitte Grouwels (CD&V) en Pascal Smet (Sp-a), Brussels minister Mobiliteit en Openbare werken, zij onder namen weinig of niets om in het kader van het Breugeljaar Brussel te vereenzelvigen met deze Vlaamse meester-schilder.

Waarom kwam Tom Frantzen toch in aanmerking? Toenmalige VGC-collegevoorzitter Robert Delathouwer wilde naar aanleiding van dertig jaar Vlaamse vertegenwoordiging in Brussel een standbeeld van Bruegel de Oude aan de stad te schenken. Het idee voor zo'n beeld kwam van het Valeer De

Donckerfonds en van het Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel. Er werd een wedstrijd uitgeschreven. Die wedstrijd werd gewonnen door beeldhouwer Tom Frantzen. Brussels schepen van Stedenbouw en Cultuur Henri Simons (Ecolo nu PS) werkte tegen en zei dat hij niet was ingelicht over de schenking, maar ving bot. In de Koninklijke Bibliotheek loopt momenteel «De wereld van Bruegel in zwart en wit» en in Dynastiegebouw is er een multimedia tentoonstelling in 3D over deze Vlaamse meester. De stad Brussel wilde hierbij niet betrokken zijn.

Het Vlaams Genootschap

Hernieuw uw lidmaatschap voor 2019. Het kost slechts € 10 en je ontvangt elk trimester een nieuwsbrief. Je steunt hiermee onze werking en onze inzet om de Druivenstreek Vlaams te houden.

45 JAAR SPOORSLAG 1970 - 2015

De vzw Vlaams Komitee Druivenstreek (VKD) werd opgericht in 1970 en stelt zich tot doel het groene en Vlaamse karakter van de rand rond Brussel, meer bepaald de Druivenstreek (Hoeilaart, Overijse, Huldenberg en Tervuren) te vrijwaren.

Een uniek document te verkrijgen door storting van €40,- op rekeningnummer BE41 4342 6165 8110 van de vzw Vlaams Komitee Druivenstreek.

SOPHIE WILMÈS, EERSTE MINISTER VAN DE REGERING IN LOPENDE ZAKEN.

Nota die door het Halle-Vilvoordekomitee aan alle Vlaamse partijvoorzitters werd gestuurd.

Het Halle-Vilvoordekomitee heeft ernstige bedenkingen bij de aanstelling van mevrouw Sophie Wilmès als nieuwe eerste-minister van de federale regering in lopende zaken. Dit is zeker niet omwille van een gebrek aan kennis of het «vrouw» zijn. Haar houding tegenover de Vlamingen tijdens haar politiek mandaat als schepen van de Vlaamse gemeente St.-Genesius-Rode (met

faciliteiten) verradt dat zij geen consensusfiguur kan zijn, die betrouwbaar en aanvaardbaar is voor de Vlaamse gemeenschap.

Wij verzoenen ons niet met het voldongen feit dat een politica met een vijandige ingesteldheid ten opzichte van het behoud van het Nederlandstalig karakter van de Rand rond Brussel, ook eerste-minister kan worden.

Weet dat Vlaanderen diep geschokt is met de aanstelling van Wilmès als premier. Het kan en mag niet langer gebeuren dat onze Vlaamse vertegenwoordigers als meerderheid telkens weer moeten buigen voor het Franstalige en unitaire België. Wij hopen dat daar in de toekomst rekening mee wordt gehouden.

Een «tweet» van Assita Kanko (en doorgetweet door Geert Bourgeois).

Matthieu Demeestere, journalist bij AFP (Agence France-Presse) twitterde het volgende: *Dikwijls tracht ik mij te overtuigen dat België geen twee landen zijn maar één land.* En dan lees ik het antwoord van de francofone eerste-minister (S. Wilmès) op La Une (RTBF) in verband met de gebeurtenissen in Vlaanderen (brand in Bilzen): *«Het spijt mij, ik heb er niets over gehoord».*

Spreek overal in Vlaanderen, dus ook in Brussel, Nederlands!

*De Raad van Bestuur en de redactieploeg
van de Nieuwsbrief wensen alle abonnees en lezers
een vrolijke kersttijd toe en een gelukkig 2020 !*

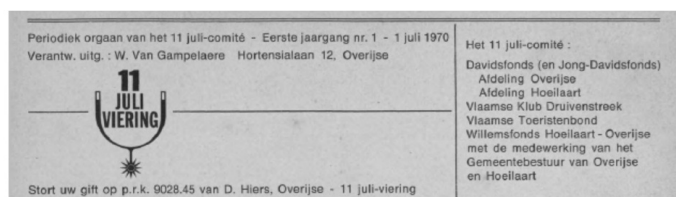
WIE KAN ONS HELPEN?

Wie heeft nog de drie eerste volledige nummers SPOORSLAG? Zie onderaan de afbeelding van voorkaft 1970 / 1971. In 1970 verscheen (eerste jaargang) een enkel 11 juli-nummer en in 1971, de definitieve eerste jaargang, verschenen er 6 nummers, ons interesseren de nummers 1 en 2.

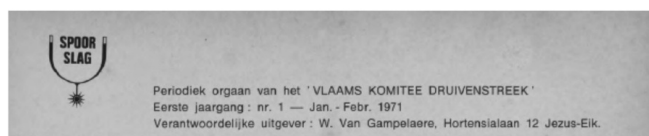
Neem contact op met Francis Stroobants (francis.stroobants@telenet.be of tel. 02 305 90 53).

Adres: Vronenberglaan 21 3090 Overijse.

Als beloning ontvangt de schenker en stick 45 jaar Spoorslag.

(1 nummer)

(6 nummers)

KNIKKEREN OP Z'N BELGISCH (€)

Maanden geleden schreef ik het al, NV-A heeft geen schijn van kans in dit België. De 'koning' laat alle kansen in Waalse handen en dan weet je al genoeg. Voeg daarbij de aanwezige carrièrepianing van enkele verliezende politici, onze almachtige participatie, de in de duisternis machtige loge, ons establishment en de buitenproportionele macht van onze Waalse landgenoten die steeds gewoon zijn van boven hun gewicht te spelen en te winnen en de verrassingen zijn uit de lucht.

De financiën worden nauwelijks vernoemd en elke poging tot besparing zorgt voor een ongelooflijke reactie bij onze media en bij alle betrokken partijen. Wie ligt er nu wakker van onze enorme staatsschuld? Kijk naar onze Europese vedette die iedereen ons benijdt, Verhofstadt. Hij bestond het een honderdtal publieke gebouwen, die we nodig hebben, te verkopen voor enkele jaren huur om ze daarna te huren (lease back) en die ons nu veel geld kosten. Zijn budget echter klopte als een bus (op papier althans). Hij is voor België nog altijd een boegbeeld, altijd welkom in onze

media, een extreem eurocrat, nog altijd vol ambitie. Vertel dat sprookje maar eens aan een normale mens! Charles Michel is een Waalse tegenhanger, zijn budget voor België een echte ramp, Wallonië al lang bankroet (eigen schuld van 260% van zijn BNP), maar ook hij wordt geroepen voor een Europese topfunctie. Dit maakt duidelijk dat ook de EU geen prioriteit maakt van een gezonde budgettering. De nutteloze senaat afschaffen, evenals de enorme uittredingsvergoedingen van alle gebuisde politici, zouden ook al een serieuze slok op de borrel opbrengen, maar gezien in België de verliezers de sympathie hebben van onze 'koning', ligt niemand wakker van wie dat alles ooit zal moeten betalen. Ons volgende regeringsprogramma is dus al bekend: hogere pensioenen, hogere sociale tussenkomsten, meer asielzoekers, geen besparingen, hogere belastingen voor wie toch nog wil werken, meer geld voor Wallonië en Brussel en hogere schulden. De PS wil investeren in meer militairen. Ik zou nochtans zo graag eens goed nieuws brengen!

Jan Goossens

KWIS: KEN JE DRUIVENSTREEK

De eerste opgave kende een mooi succes. Winnaar is Roger Guns ... en de fanfare op de foto is inderdaad "Les Enfants de la Forêt". Later werd de naam veranderd in fanfare Zoniëngalm, nu is het Overijse Concert Band.

De foto werd genomen voor het gebouw van kasteel de Meeus 'Les Tonneliers' in Jezus-Eik in 1928 (te lezen op het plaatje boven de grote trom). De graaf was jarenlang sponsor van de fanfare 'Les Enfants de la Forêt'. Samen met Jean-Baptiste Istas was hij de (financiële) drijvende kracht. De repetities van de fanfare gingen indertijd door in het zaaltje boven het café-restaurant van Istas.

De nieuwe opgave gaat over een oude foto van de Begijnhofkapel van Overijse-Centrum. Hierbij ziet u de foto zonder brede witte rand. Op die rand stond het jaartal dat nu geraden moet worden. Wie als eerste het jaartal doorseint (Vronenberglaan 21, 3090 Overijse – tel. 02 350 90 53 – francis.stroobants@telenet.be) krijgt een exemplaar van mijn *Geïllustreerde Encyclopedie van de Brabantse druiventeelt onder glas*.

Succes en hartelijke dank!
Francis Stroobants